

Идеалът на човека

В живота на Земята има три важни неща. На първо място трябва да разберем човека, ако искаме да разберем живота, който той прекарва. Без човека и Природата няма смисъл.

Второто важно нещо, което трябва да разберем, това са ангелите, които, преведени на обикновен език, представляват човешкия ум, човешките мисли. Като се каже „ангел“, разбираме светло същество, а ние го превеждаме с думите „светла мисъл“.

Третото най-важно и неразбрано нещо за човека, това е Бог. Тази дума, преведена на разбран език, представлява Любовта, която носи живот и безсмъртие за човешката душа. Затова и в Писанието е казано: „Бог е Любов.“ Следователно идеалът на човека е да разбере себе си, да разбере ангелите, т.е. светлите и чисти мисли, и най-после да разбере Бога, т.е. Любовта. Разбере ли тези три неща, той ще може да си изработи една положителна философия за живота.

Съвременните хора страдат от неразбиране, от незнание как да съпос-

твоят нещата. Щом човек не може да съпоставя нещата, както са ги създали Природата и Бога, той се намира в голямо противоречие със себе си. Ако човек знае как и къде да оправя своите чувства, той ще си създаде най-големи блага в живота; не знае ли това, сам ще си причини най-големи страдания и нещастия. За да се направяват правилно човешките чувства, необходима е права мисъл. Ето

защо най-велико нещо за човека са неговите мисли и чувства. За ангелите пък няма по-велико нещо от чистотата - чисти чувства, чисти мисли. В Божествения свят няма по-велико нещо от Любовта. Следователно най-важното нещо за човешкия свят са мислите и чувствата; за ангелския свят - чистотата, а за Божествения свят - Любовта.

Съвременните хора се хвалят с религия, с наука, с изкуства. Питам: каква е тази религия, която не може да ги научи да се обичат? Каква е тази наука, която не може да им покаже начин как да живеят правилно? Каква е тази наука, която не може да открие законите на човешката мисъл, нито да обясни причините за съществуването на злото и на доброто? Какви са тези социални науки и какъв е този социален строй, които не могат да покажат на хората как да реализират своя живот? Понеже нито религията, нито науката са в състояние да дадат на човека необходимото за правилното му развитие, тогава и животът му се обезсмисля.

продължава на стр. 2

Обзор на кампанията за Рила през 2009 и последни развития от началото на 2010

Годината започна със серия обучения по гражданска активност в различни градове, които „Граждани за Рила“ извършиха съвместно с Екологично сдружение „За Земята“. Те засегнаха теми като държавно устройство, законодателен процес, институционално устройство на Европейския съюз, работа с медии, организиране на акции и много други. Представители на „Граждани за Рила“ пътуваха до Брюксел в края на април, където Комисията по петициите на Европейския парламент разгледа на заседание петицията за спиране на незаконното строителство в Рила. Пряк резултат от целия процес на работа с депутатите от Европейския парламент по случая Рила беше стартирането на наказателна процедура срещу България от Европейската комисия в края на ноември 2009 г. заради незаконното строителство в Рила.

Междувременно през цялата втора половина на годината „Граждани за Рила“ бяха неуморни в организирането на позитивни инициативи. Изключително успешният Национален пешеходен поход „Обичам Рила, ходя пеша!“ (<http://forthenature.org/actions/210>, <http://forthenature.org/news/896>) събра над 80 участници, които за 5 дни извървяха 90 км пеш и стигнаха от х. Алеко на Витоша през планината Верила до Седемте рилски езера. Отзивите за похода от страна на всички участници бяха възторжени, което ни мотивира да го повторим и през 2010 г. Надяваме се да се превърне в хубава традиция. Последваха пет зашеметяващи фотографски изложби за Рила (снимките бяха избрани чрез конкурс) на различни места в София: градинката пред Народния театър „Иван Вазов“ (<http://forthenature.org/gallery/203>, <http://forthenature.org/gallery/204>), Метростанция „СУ Св. Климент Охридски“ (<http://forthenature.org/gallery/207>, <http://forthenature.org/news/1052>), Софийски цен-

Най-красивото събитие в кампанията за Рила през 2009 г., походът „Обичам Рила, ходя пеша“, завърши на Седемте рилски езера. Снимка: Николай Николов

трални Хали (<http://forthenature.org/gallery/208>), Централна ЖП гара (<http://forthenature.org/gallery/225>) и Национален дворец на културата (<http://forthenature.org/news/1208>). Благодарим сърдечно на Общество Бяло братство за съдействието за изложбите в Централна ЖП гара и НДК. С изложбите в метрото, Халите и ЖП гарата и артистичните им открития с акробатика и музика на живо „Граждани за Рила“ са абсолютен новатор в използването на тези нетрадиционни пространства за културни събития.

продължава на стр. 2

100 години събори в Търново

Велико Търново е било едно от любимите места на Учителя, което той често е посещавал. Тук от 1910 година започват да се провеждат съборите на Бялото братство. Защо Учителя избира именно Велико Търново? Отговор на този въпрос може да ни даде едно писмо на Боян Боев от 10 ноември 1950 година до търновския ръководител на Бялото братство Станат Тодоров: „Учителя казва, че има едно магнетично течение, което иде от Хималаите и минава през областта на Търново. От Търново се спускат няколко клона магнетични течения в различни посоки. Един клон отива към Сините камъни през Сливен, оттам продължава към Айтоските върхове и по-нататък. Друг клон отива от Велико Търново към Света гора, Гърция и т.н. Ето защо Велико Търново е мистичен център и не напразно Учителя избира Велико Търново за съборите.“

Учителя казва в една съборна беседа от 1922 година: „Ние идем в Търново, за да създадем на търновци една благоприятна атмосфера. Защо съм избрал Търново? Аз съм го избрал като един център, дето земните влияния на България се срещат и може да се подобри здравословното състояние на българите. Целта ми не е да се увеличат моите съмишленици, а да могат мозъците на българите да станат нормални, да се образува една мека атмосфера и при това да се подобри положението на техните ниви, да раждат повече жито. Това имам предвид.“

На първия събор в Търново на Учителя е зададен следния въпрос: „Какво значение има за българския народ събирането тази година на Веригата тук?“

Учителя отговаря: „Ние се срещаме в Търново през тази година, за да решат духовете какво трябва да направят с България. Събрахме се в Търново още и за това, защото всички духове са живели тук и затова се събират. Те гледат сметката на България и резултатът от тази сметка ще бъде известен бъдещата година.“

По този въпрос Мария Тодорова казва: „Представете си, че сте през онази епоха в Търново, където Учителя започва да организира съборите на Бялото братство. А защо там ли? Затова имаше дълбока окултна причина, основаваща се на едно знание, което идваше от Вечността, от времето на зараждането на живота на Земята и от времето на организирането на този живот от Духа.“

За първи път съборът, наречен „Годишна среща на Веригата“, става в Търново от 14 до 18 август 1910 година. Поканени са 28 участници. На беседите се обръща особено внимание да се пази строга тайна - чулото и видяното на срещата да не се изнася. Даже и в протокола не се дават новите молитви, уредбата на олтара и др. Многократно се подчертава необходимостта от чистота във Веригата: да не се изпрашат лоши мисли, взаимно да се почитат хората. А Духът предупреждава, че в противен случай трима от тях ще си отидат без да им е редът. Освен това Учителя настоява да бъдат

продължава на стр. 3

Идеалът на човека

от стр. 1

И наистина, ние виждаме, че земята е покрита с паметници, и то все на умрели хора.

Казвате: „Какъв е смисълът на страданието?“ - Велик е смисълът на страданието. Който страда, той е герой, от него човек ще стане; който не страда, той е обикновен човек, от него нищо не се очаква. Великите хора са хора на страданията. Христос понесе големи страдания, но с това Той остави на света една велика, свещена идея, която никога няма да умре. Неговата идея не умря, но и Христос не умря. Христос беше поставен на голям изпит: разпнаха Го, положиха Го в гроба и на третия ден Той възкръсна. Ако християнството се крепи до днес, това се дължи на факта, че Христос и досега още живее между хората и ще продължава вечно да живее. Ако пък в живота на християните се явява известна дисхармония, причината за това е, че много от тях, които минават за християни, не вярват, че Христос е възкръснал. Те

минават за вярващи, без да са такива. Те са в положението на хора, които минават за човеци, без да са още истински човеци. И действително, често между хората срещате такива, които едни други се наричат с имената на някои животни. Например един казва на друг: „Ти си вълк, лисица, мечка, тигър и т.н.“ Когато искат да покажат, че някой човек е глупав, казват: „Той е цяла овца!“ Мнозина считат овцата за глупаво животно, но всъщност не е така. Когато изучавах строежа на главата й?, намерих, че тя, по данни и мерки, е едно от интелигентните млекопитаещи животни. Който се занимава с изучаване на физиономията на животните, ще види, че след човека по интелигентност идва слонът, а после - овцата. Обаче задава се въпросът: „Къде е човекът?“

Днес всички хора искат да бъдат здрави, щастливи, да реализират всички свои желания, и т.н. Всичко това може да се придобие. Как? - Като придобият здраво тяло, добро сърце, светъл ум

и да станат напълно добродетелни. Без тези неща те са осъдени на страдания. В този смисъл страданията са изключения в живота. Защо? - Защото те трябва да се разберат и добре да се използват. Ето защо за разумните хора страданията усилват вярата, а за глупавите те са най-голямото нещастие, което може да ги срещне в живота.

И след всичко това казват Господ да оправи света! Щом веднъж Бог е създавал хората и е написал законите в сърцата им, за да живеят според тях, Той вече е оправил света. Хиляди години още да живеят хората, те все ще се делят помежду си на учени и прости, на богати и бедни, на религиозни и безбожници, а всъщност, ако се разгледат внимателно, те ще видят, че всички си приличат. И религиозният служи за пари, и безбожникът служи за пари. Лошото не е в това, че хората служат за пари, но като се стремят към парите, те искат да се облекат хубаво, да живеят богато и по този начин забравят своя-

та задача на Земята. Като имат желание да се обличат хубаво, те трябва да се стремят и вътрешно да се обличат хубаво. Всеки може да се облече с хубава, със светла вътрешна дреха.

Сега кое е най-важното при изгрева на Слънцето? - Самото Слънце, т.е. светлината му. Кое е най-важното зад Слънцето? - Слънчевата светлина и топлина, които създават светли мисли и благородни чувства у човека. Обаче същата тази топлина и светлина събуждат низки чувства, мисли и желания у вълка. Зад слънчевата светлина и топлина се намира една велика, мощна ръка, която хората не виждат. Казвате: „Къде е тази ръка?“ - Тя се вижда толкова, колкото виждате отвън и наричате човек, е израз само на известни мисли, чувства и действия. Това, което умира, не е човекът. В човека умират лошите мисли, чувства и действия. Понякога те умират, а понякога се изкореняват като дърво. Казвам: понеже вие сега съграждате

своя живот, затова трябва да живеете със светли мисли и чувства, с благородни и прави постъпки. Не спазвате ли тези неща, вие сами създавате своето нещастие.

Казвам: съвременните хора трябва да мислят правилно, да живеят правилно, както Бог изисква. Правилният живот подразбира братски живот. Светлата мисъл на човека създава около него приятна атмосфера, която го прави способен да възприема хубавото и красивото от Живата Природа. Няма ли светла мисъл, човек не знае как да постъпва спрямо Разумната Природа и по този начин се натъква на ред противоречия и нещастия.

Съвременната култура има за задача да проучи проявата на човешката мисъл, да определи понятието „човек“. Човекът е съчетание на добродетели, но не и на престъпления. Когато усеща в себе си бушуване на нещо лошо, това показва, че той се е натъкнал на някои лоши черти, наследени от ред поколения. И днес

човекът трябва да прави много усилия, да се освободи от лошите наследствени черти, както и от някои животински прояви, докато дойде до положението на истински човек. И така, дойде ли човек да прояви разумното начало, той ще бъде силен и свободен от всички лоши и низки прояви в себе си.

Сега задръжте в ума си мисълта: „Човекът е най-великото създание на Земята.“ Радвайте се, че носите името човек! Стремете се да отговаряте на това име! Човек трябва да бъде добър, да мисли, да чувства и да действа правилно! И тогава всеки да си каже: „Моят живот не трябва да бъде в ущърб на другите. Щом искам щастие за себе си, трябва да желая щастие и на другите. Моята мисъл трябва да бъде като Божията!“

Сега на всички желая да бъдете умни, добри, щастливи и каквото желаете, да го постигнете. Отсега нататък да станете нови хора!

Беседа от Учителя, държана на 12 юли, 10 ч. сутринта, 1931 г.

Обзор на кампанията за Рила през 2009 и последни развития от началото на 2010

от стр. 1

След стартирането на две наказателни процедури срещу България заради Рила през ноември 2009 г. бяха възобновени ежеседмичните граждански присъствия пред Министерския съвет.

Четири поредни седмици бяхме на площада (<http://forthenature.org/gallery/221>, <http://forthenature.org/gallery/224>, <http://forthenature.org/gallery/227>, <http://forthenature.org/gallery/231>), за да покажем на управляващите, че птиците в Рила трябва да бъдат опазени, а функционирането на незаконния лифт до хижа „Рилски езера“, както и изграждането на парче на ски курорта „Супер Паничище“ трябва да бъдат прекратени. Пряк ефект от акциите бяха личните срещи на „Граждани за Рила“ с министрите Нона Караджова и Симеон Дянков. Министърът на околната среда и водите Караджова ни увери, че няма да бъде допуснато подготвената след нови незаконни сечи ски писта до трасето на лифта да бъде ползвана този сезон като ски писта. Остава да изчакаме и да видим дали ще пълзят ратраците с падането на по-голямо количество сняг.

Междувременно, независимо от стартираните наказателни процедури от Европейския съюз, продължиха опитите за незаконно изграждане на ски писта над Паничище чрез удължаване и разширяване на направената преди 2 години „противопожар-

на“ просека. По снимков материал (<http://forthenature.org/gallery/223/>), предоставен ни от студенти на Лесотехническият университет, се вижда, че:

1. В горната част на противопожарната просека, направена през 2007 г., са изсечени неправомерно дървета на територията на НП „Рила“, както и по-надолу в общински горски фонд.

2. Всички отрязани дървета са изтеглени неокрастрени на цели стъбла от трактор, а стърките дънери са допълнително изрязани до повърхността на земята.

3. В горната част на просеката е извършвано почистване на площта чрез изгаряне на остатъците след сечта.

4. С моторни резачки и багер са отстранявани всички пъни от терена.

5. С булдозер е подравнявано трасето за бъдещата ски писта.

6. Отсечените дървета нямат контролна горска марка в дънера и за сечта им не са издавани разрешителни по Закона за биологичното разнообразие, Закона за околната среда, Закона за горите и Закона за защитените територии.

Тези факти бяха потвърдени от официална проверка на Регионална дирекция по горите-Кюстендил и Регионална инспекция по околна среда и води-Благоевград. В резултат на проверката Министерството на околната среда и водите и Изпълни-

Преди зимния сезон без разрешителни бяха възобновени сечите за ски писти над Паничище. Снимка: Борис Хотинев

телната агенция по горите се обърна към прокуратурата да открие извършителите на незаконните сечи в района на Паничище и Седемте рилски езера. Също така стана ясно, че МОСВ е отхвърлило част от Лесоустройствения план на горското стопанство в Дупница, на чиято територия е Паничище. Отхвърлена е тази част от плана, която допуска изграждането на няколко „противопожарни просеки“, които по форма и разположение съвпадат с планираните от инвеститора „Рила спорт“ ски писти недалеч от незаконния лифт от хижа „Пионерска“ до хижа „Рилски езера“. Самите просеки са проектирани така, че горната част на ски пистите да минава задължително през територията на Национален парк „Рила“. Интересен е и фактът, че изпълнението на проекта за изграждането на ски пистите е било възложено на фирма Рила спорт.

На 22 януари 2010 г. на семинар, организиран от Българския форум на бизнес лидерите на тема „Ползите за бизнеса от корпоративната социална отговорност в туризма“, изпълнителният директор на „Рила спорт“ направи нов опит да представи одобрените и не реализирания проект за ски курорт „Паничище-Езерата-Кабул“. По отношение на законността на „Паничище-Езерата-Кабул“ фирмата твърди, че е получила тълкуване от Държавната агенция по туризъм, че ски пистите и ски съоръженията са спортна инфраструктура и такива съоръжения могат да се изграждат в националните паркове на България. Цитираният Закон за защитените територии обаче казва друго: позволява се единствено РЕМОНТ на съществуващи спортни съоръжения, но не и строителството на НОВИ съоръжения.

Проект за ски зоната „Паничище - Езерата - Ка-

бул“ в момента не съществува на хартия: внесеният през 2007 г. общ устройствен план на проекта беше отхвърлен от Министерството на околната среда и водите (между другото, това е институцията, която прилага екологичните закони в България, а не Държавната агенция по туризъм, така че към нея би следвало да се обърнат „Рила спорт“ за тълкуването на закона) като несъвместим с българското законодателство. Оттогава, нов, по-законосъобразен проект не е внесен в институциите. От състоялата се презентация не можахме да разберем има ли промяна в плановете и какви са параметрите на проекта: нямаше карти и цифри, като изключим точната сума за необходимата инвестиция в района. Директните въпроси на водещи специалисти в областта на устойчиво управление на ски курорти „Колко леглова база предвиждате, за да е курортът ви за луксозни (плащащи добре и високо изискващи) туристи?“ също останаха без отговор - очевидно все още не е изяснено каква е максималната носимост на курорта, така че да не увреди ресурса, от който ще печели. „Ще гледаме хотелите да са повече от апартаментите за продажба“ и още „Не е важно количеството, а качеството, но не знаем как ще го контролираме“ бяха прецизните отговори на „Рила спорт“.

Смятаме, че минимумът, който се изисква, за да бъде един проект со-

циално отговорен, е да спазва законите и да бъде прозрачен за обществеността, особено, когато засяга изключителна държавна собственост и общонационално богатство! Спазването на законите е възприетият минимум и като теория, и като практика навсякъде по света по отношение на социалната отговорност на компаниите. Оттам насетне следват грижа за околната среда и общността, които според някои са доброволни, но много компании вече разглеждат като задължителни за своя бизнес. За грижата за околната среда като социална отговорност един от водещите експерти в областта на туризма, Хенинг Крипендорф, пише в списанието „Отговорен туризъм в България“ от ноември 2009 г. на БФБЛ: „Спазването на околната среда не се свежда просто до намалено потребление на енергия и рециклиране на отпадъците. То също така включва правила за носимостта на територията в рамките на дестинацията, организация на пространствата за забавление и пазаруване, поддържане на географския характер на дестинацията, придаване на усещане и преживяване от престоя.“ Готови сме да работим с всички, които се съгласяват и следват тази философия, за да направим възможни и да покажем добри примери за развитие на социално отговорен бизнес в България.

„Граждани за Рила“

Представяне на писателката Невена Неделчева в гр. Шумен

На 9 януари 2010 г. РБ „Стилиян Чилингиров“ - гр. Шумен, една от четирите най-големи библиотеки в България, представи живота и творчеството на Невена Неделчева. Може би това е и първото нейно представяне в провинцията. Няма да е и последното, защото за живота и творчеството на сестра Невенка тепърва ще се говори.

Конкретният повод за културното събитие е публикуването през 2009 г. на последните два романа от авторката - „Абсолютният закон“ и „Върхът“.

Представянето на авторката в Шумен бе направено от Георги Петков от гр. Габрово. Предварително знаехме, че той е инициаторът за издаване на неотпечатаните произведения на Невена Неделчева. Нещо повече - брат Жоро се явява живата история на Братството от 50-те години на ХХ в. до наши дни.

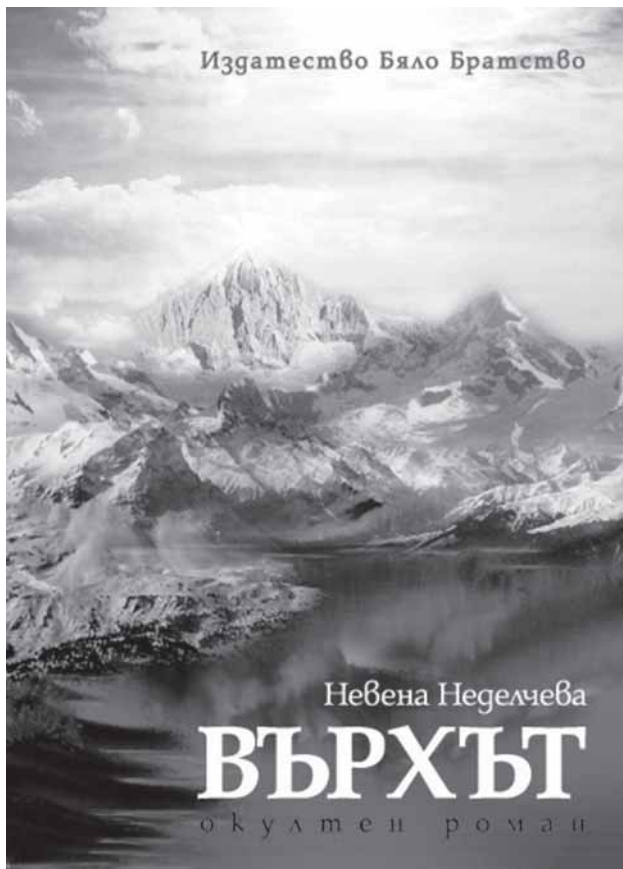
Какво се случи? Срещата започна в 13.00 ч. и продължи до 16.00 ч. Времето нямаше никакво значение, когато се разкриваха по живописен начин картини от историята на Братството и един от високите върхове на Школата - сестра Невена Неделчева. Ето и някои биографични данни за нея. Невена Неделчева (19.08.1908 - 20.04.1995) е родена в Симеоновград. Учи в профилирана гимназия за учителки в гр. Стара Загора, а по-късно се премества

Невена Неделчева

да учи във Втора девическа гимназия в гр. София.

На 5 април 1926 г. по инициатива на съучениците ѝ нейният клас отива на „Изгрева“ и слуша беседа от Учителя. Беседата е изнесена в 2 ч. след обяд и носи заглавие „Чист и светъл“. Невена изживява най-силния момент от живота си и прави нещо много показателно за ученик от Школата: взема беседата от стенографките и я издава със собствени средства. Нещо повече, тя познава Учителя, отива да живее в комуналното селище „Изгрев“ и става ревностна последователка на Божественото учение. Професионалният ѝ път преминава през учителското поприще. След 9 септември 1944 г. и до 1949 г. работи в братската книжарница в кв. „Изгрев“. Сестра Невенка не се омъжва и животът ѝ преминава през трудности и лишения, но силният ѝ творчески импулс и мечтата ѝ по възвишеното и духовното я подкрепят в неле-

кия ѝ път. Живее до края на живота си с минимална пенсия, която не достига понякога и за листи, и за индиго, за да пише своите романи. Тя успява да напише 18 романа и множество разкази, и детски приказки. Някои от тях са издадени на есперанто, за което получава благодарствени писма от цял свят. И при това единственият ѝ източник за вдъхновение е Учение то на Петър Дънов. Сам Учителя ѝ дава Своята благословия и казва: „Пиши, работи, греби и раздавай“. Тя публикува първите романи и разкази по време на Учителя.

Ето какво сподели тя за романа „Марта“: „Когато го написах, грабнах черновата и отидох при Учителя с надежда да му прочета няколко страници и Той да ми даде мнението

вото благословение...“.

Само в периода от 1968 до 1979 година Невена Неделчева написва 10 романа. Всеки свой роман тя копира в 4 екземпляра и дава на близки приятели да го четат. Един екземпляр от творчеството си дава на Пенка Илиева от Габрово (1908-1998 г.). Двете са връстници и добри приятелки. Родени са в една и съща година, в един и същи месец: Пенка на 12-ти, а Невена - на 19 август. Георги Петков от гр. Габрово е син на Пенка и онаследява архива и творчеството на Невена Неделчева. Същият проявява инициатива за публикуване на цялостното творчество на авторката, сформира екип от редактор - Стела Рускова, компютърен дизайн - Христина Йорданова, и художник - Калинка Павлова. Тук трябва да имаме предвид примера, който дава с Невенка: за цялото си творчество, издадено и неиздадено, тя не взема нито един лев и се е радвала само, че е свършила една работа за

един спомен от началото на месец септември 1982 г., когато отидох за пръв път на Паневритмия в гр. София. Възрастните братя и сестри ме посрещнаха и след Паневритмията те ми я посочиха и казаха, че това е Невена Неделчева, писателката. Тя вдъхваше респект не само с аристократичната си осанка, но и с уважението, с което произнасяха нейното име.

Младото поколение в Братството тепърва ще открива високите върхове на Невена Неделчева. Първите изяви са налице. Младенци четат романи и ги препоръчват на свои приятели, и така по неведоми пътища идеите достигат до жадуващите краищата и възвишеното души.

Ние сме свидетели на откриването за националната ни култура на творчеството на първите ученици на Учителя. В гр. Шумен освен представянето на писателката Невена Неделчева предстои откриване на изложба живопис на художника Васил Иванов, което ще

си. Започнах да чета, а Той слушаше внимателно. След известно време понечих да спра, а Той мълчаливо ми даде знак да продължа. И така, страница след страница - няколко часа, докато не изчетох целия роман. Само от време на време ме прекъсваше и ми даваше своите указания и допълнения. Благодарих Му сърдечно, а дълбоко в душата си почувствах Него-

Бога.

Залогът е голям: тук става въпрос за първия крупен литературен опит за реализация на Новото Учение. Георги Петков успя с много любов да разкрие мащабите, достойнствата и блясъка на това духовно явление, което е трудна задача, защото все по-малко остават братята и сестрите, които лично са познавали с Невенка. Аз самият имам

бъде на 30 януари 2010 г. от 11.00 ч. в ХГ „Елена Карамихайлова“. Виждаме как стъпка по стъпка във времето се представят образците на Новата култура и как се реализират Божествените идеи. Събитие е, че през месец януари 2010 г. в град Шумен се представят два високи върха - писателката Невена Неделчева и художникът Васил Иванов.

Атанас Атанасов

100 години събори в Търново

от стр. 1

в хармония с него, да не му изпращат лоши мисли и да не лицемерят.

Като израз на взаимно уважение приканва всички с молитва и мисъл да помогнат на нуждаещите се членове на Веригата, като с това се научат да действат от името на Веригата.

В първата си беседа Учителя казва: „Като дойдете до Любовта, ще се научите, че трябва да слуговате и в слуговането Божествената любов ще се прояви. Господарството е най-отежителното. Чрез законите на любовта ние можем да преобърнем в най-добри най-лошите хора. Който

знае най-добре да слугува, той е най-близо до Любовта. Слугувайте, прочее, и на жена си, и на децата си, па и на всичките хора. Човек, който не помага и не услужва на страдащите пред очите му, как ще помага на хора, които са далеч от него. Законът е такъв, че трябва да пос-

лужите на тия, които са най-близо до вас, та да се отдалечат и да ви не препятстват. Тази е заповедта, която ще приложим през тази година: да започнем да слугуваме. Това е, което Господ иска от вас. И на всички, които сте готови в това отношение, Той ще ви съдейства.“

Песни за Любовта

Ясен слънчев ден, 9 януари 2010 г.

Средиземноморски вятър затопли въздуха до 17 градуса. В Благоевград настъпи усещане за истинска пролет в началото на зимата. Природата ликуваше заедно с хората, прииждащи на площада пред Камерната опера. В Хоровата зала на читалището щеше да се състои следколеден концерт под надслов „Песни за Любовта“. Красивият афиш радиираше в прекрасен розов цвят.

„Най-възвишеният израз на Любовта е

Радостина Няголова. Атмосферата бе празнична, и както се пее в една от братските песни: „Изгрява вече ден тържествен.“ Концертът започна с песни на класически композитори, възпяващи Любовта. Последваха песните на Учителя Беинса Дуно, в които основно вдъхновение и изява е отново Любовта, но Божествената, тази към Природата и към нашия Отец и Творец. Зазвучаха „Отче наш“, „Вътрешният глас на Бога“, „Медитация“ от „Слънчеви лъчи“, „Тайната

ните трептения на Любовта. Те са най-хубавите, най-меките трептения.

Концертът завърши с песента „Духай, ветре“ и с финалното патетично утвърждение: „Божие Слънце грее днес за теб, българино!“ Да обичаш родната и народа си е също нещо велико, особено когато дълбоко съзнаваш голямото Божие благословение, дарено ни чрез Учението и музиката на Учителя. Въодушевените ръкопляскания на присъстващите потвърдиха обзелото ги

музиката“, или още, казано от Учителя: „Музиката е първото видимо изявление на Любовта.“ Тогава каква по-хубава идея от тази, да се възпее Любовта чрез Божествената музика на Учителя!

Поканеният от групата на Бялото Братство в града изпълнител бе известният на

вечеря“. Познати, любими, дълбоко въздействащи на Душата песни, доловени от Учителя свише и дадени на учениците за трансформиране на вътрешните им състояния и енергии в по-висши октави на Битието. Те ги настройват към основната гама на заобикалящата ни Вселена. „В Природата му-

вдъхновение и радост от въздействието на прекрасната музика.

Последва кратко представяне на новата стихосбирка „Цветни камъчета под дъгата“ от авторката й, сестра Уляна Паскалева, по екземпляр от която тя подари на всички гости. Ето две хайку камъчета от нея: „В елхови игли би-

всички приятели оперен певец брат Симеон Симеонов. Окъпаната в слънчева светлина зала подсилваше радостта в сърцата на гостите и блясъка на новогодишната елха, украсена в разноцветни багри. На пианото щеше да акомпанира сестра

зиката няма болезнени състояния. Там съществува една основна, естествена гама, от която всеки човек се ползва“, казва Учителя. Всяка песен въздействаше с усещането за свещен трепет в Душата. В нас се вливаше особена енергия. Това бяха фи-

серно слънце дишам - ухае смола.“

„Индигово е - две точки прегръщат се в шестата чакра.“

Хората, над сто души - от братската група и граждани, си тръгнаха удовлетворени, заредени с мощни сили и енергии за духовна работа - тези на

Любовта. Концертът уважиха с присъствието си и много приятели от град Дупница. Общият обяд в един от близките уютни ресторанти даде възможност на всички да си

хапнат вкусни вегетариански гозби, да се видят и побъбрят по братски. Какво по-добро начало за новата 2010 година от това - „Да живеят братя и сестри в единомис-

лие!“

Живей и пей, радвай се, скърби и пей, че животът е това - да възпеем и възлюбим Бога, Любовта!

Мариана Коджабашева

КОНЦЕРТ

Песни за любовта

изпълнява:
СИМЕОН СИМЕОНОВ - тенор
акомпанира:
РАДОСТИНА НЯГОЛОВА

В програмата:

Ф. Шуберт, Ц. Франк, Дж. Джоргани,
окултни песни от Учителя Беинса Дуно

9 януари - събота, 11.00 ч.

В Хоровата зала на Читалището, Вход свободен

Разумното или мислещо същество на човека е мислещото музикално сърце на човека. Не може да служи човек на Бога, ако той не мисли. Не може да мисли, ако не е музикален. Ще пееш и ще свириш на себе си. Аз бих ви препоръчал не да кряскате отвън, но ще пеете със затворени уста и ще слушаш гласа. Отвътре ще слушаш. Ако има музика вътре в живота, ти имаш основа, може да градиш. Нямаш ли музика, ти нямаш основата, не можеш да градиш. В музиката ти не можеш много да се смееш и да скърбиш. В музиката ти щом пееш и се смееш, не си музикант. В музиката ти не може да се смееш. Помнете го: Истинският музикант той не е начумерен. Щом се начумери, той не е музикант. Ако е сериозен, загрижен много, не е музикант. Ако много се кикоти, че е много радостен, не е музикант. Музикантът мисли. Не го е страх. Той няма никакъв страх. Той иска да даде ход на Божественото.

Учителя

Поезията на Учителя Петър Дънов

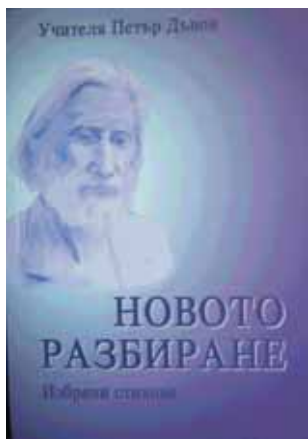
Знанието за стиховете на Библията - на Стария и Новия завет, датира от хилядолетия. Говорим за стиховете на Корана и на Бхагавад Гита. Духовно търсещите познават и разгръщат записаните от последовател стихове на Руми. Време е да осъзнаем и заговорим повече за стиховете на Учителя! Колко поети на Деня имаме, с думи лекуващи? Колко са поетите посланици, изявили в яснота, с постоянство и категоричност Духа на Истината? Предстои да му отдадем почит и признание и като на най-големия български поет! Знаете ли, че в Словото на Учителя стихотворенията са от порядъка на четиридесет хиляди?

Съдържанието има своя най-близка форма. Когато същността попадне в съответстващата ѝ форма, изявлението ѝ е по-силно, присъствието ѝ - по-ярко, въздействието - най-запомнящо се.

Посланието, изразено чрез стих, достига нива подълбоки от ума. То е по-трайно, леко и нежно, съзвучно с душата. Като източник на ново знание, то е съобразено с човека и безопасно. Общувайки с живия стих, когато го възприемем, той вече ни преустройва чрез посланието си. Това е краткият път между душите, уравновесен с всички природни закони, цялостен и завършен израз на Божественото.

Всеки от последователите на Учителя Беинса Дуно е бил в досег със Словото му, има своите впечатления и опитности в зависимост от индивидуалността и развитието си.

В книгата си „Песни“, изд. София 2002 г., стр.8, както и на концерта на 6 октомври 2007 г., ул. Опълченска 66, Величка Няголова споделя: „...Словото на Учителя се представяше пред мен като музика и ми се даваше мелодия! Затова е много важно да не се променя Словото Божие, нито да се редактира, защото то слиза отгоре със

своята музика и в бъдеще цялото Слово на Учителя ще се пее. То е живо и музикално.“ Тези думи на сестра Величка са прозрение и откровение.

Последователно разгръщайки страниците на томчето с утринни слова 1933-34г, в Словото на Учителя потърсих праволинейни по послание и внушение, утвърждаващи по изказ участъци, имащи своята завършеност. Това е основният критерий на подбраните 473 стихове. Стихотворението трябва да е единно, да е самостоятелно. Заглавието - ясно фокусирано и в тон с възходящия смисъл на изказа.

По какво се отличава поезията? Не всяка поезия е римувана, но има вътрешна музикалност, ритъм и завършеност. Посланието на стиха е изчистено, без натовареност, премерено, хармонично. Както ритъмът на стиха стяга съдържанието, не му позволява да се разпилее и главно или бързо го носи, така в пълнозвучие текат мисъл и чувство.

Изборът и представянето на Словото на Учителя в стихове е закономерен етап от разгръщането на духовното му наследство. Предстои работа, с вдъхновение, любов, радост и отговорност.

„Ще се развеселя премного заради Господа“ Да се оживят многократно песенните думи на пророк Исая!

„Душата ми ще се зарадува в Бога моего.

Защото ме облече в одежди на спасение.

Загърна ме в мантия на правда.“ Тези одежди на спасение и мантия на правда чрез стиховете ще разгрънем и разпрострем така, че да блеснат в цялата си красота и сила! Това са стиховете на Учителя!

Повечето от вас знаят защо Учителят дава на Своите изказвания простичкото наглед име „беседи“. В тях той говори с душите на присъстващите, като ясноvideц от най-висшия ранг отговаря на въпроси, незададени гласно, отмахва мисловни спънки, разкрива причини и конкретни взаимовръзки, дава напътствия, предупреждава, обнадеждава, окриля и води. Това не са лекции по планирана тема, развита и обоснована по точки, с увод, изложение и заключение. В беседите Учителят тъче и намаята одеждите на спасението. Една беседа колко одежди на спасението има? Най-мощното оръжие - Божието слово - колко демони прогонва и колко съдби изправя? „Из устата Му излизаше остър меч...“ (О.И. 19;15), Словото на началото.

Всеки от подбраните стихове на Учителя - това е една одежда на спасение и мантия на Правда, за онези, които искат да се веселят в Господа.

Бъдещи аранжори, вслушвайте се, мислете и чувствайте правилно!

Пространствата на белия лист имат свойствата на лупа. Не едрият шрифт подпомага изказа, а белите пространства в съзвучие с изра-

зите. Стихът вдъхва чрез свободното пространство, белотата енергетизира избраните думи. На някои места накъсвам ритъма, защото Словото ме води.

С какво допринасят книгите на предстоящата поредица?

1/ показват музикалността и ритъма на Словото на Учителя, където всяка дума е на мястото си и не трябва да се променя

2/ изявяват Учителя Поет в най-достъпното духовно ръководство

3/ представят Поета Учител, неизвестен досега

Спрямо формираните критерии за подбор на стиховете изданието, представено в електронната страница на www.bratsvoto.net е изчерпателно. Ако разширим критерия за подбор, ще открием и нови стихове, които ще бъдат включени в отделни издания.

Дългите стихотворения, удържани и динамизирани чрез номерация, често съдържат в себе си, като съставни части, по-кратки стихотворения. Частично, примери за такива са дадени в първите три книжки. Раздвижеността на структурата се представя и когато чрез различие в шрифта се подчертае диалоговият момент.

4/ спомагат за детайлно, по-ясно разбиране и запомняне и са подтик за работа над себе си

Разгръщането на Словото на Учителя в стихове открява детайлите и способността осмислянето на всяка

дума. Стиховете - елементи от беседата, увеличени чрез приближението, имат самостоятелна хармоничност.

В една от хилядите си беседи Учителят дава сред чудесните многобройни задачи за духовна работа и тази, която преразказвам. Вземете - казва той - Господнята молитва „Отче наш“. - Вие я знаете прекрасно, казвали сте я многократно, но направете следното. Съсредоточете се върху тази молитва, като в поредица от дни, всеки ден да си повтаряте, разглеждате и размишлявате върху едно поредно нейно най-кратко смислово словосъчетание или дума. „Отче“, после „Отче наш“, после „Отче наш, Който Си“, „на Небесата“, и тогава „Отче наш, Който Си на Небесата“ и т.н., до края.

Опитайте тази прекрасна задача! Съзерцанието и размишляването върху отделните съставящи думи е като гмуркане и като разгръщане. Обогатява и изчиства, възвръща яркостта, носи радостно познание, както и стиховете на Учителя.

5/ доставят радост и са материал за творческо преосмисляне и творчес-

ки съпровод.

Градина с плодове, дървета на Живот, от Любовта родени - това е Словото на Учителя. Здрави фиданки и сочни плодове в духовния и в Божествения свят. Там с кошница, с тетрадка, събирах заруменели плодове, стихове събирах - от едно дръвче. Мама ме с клони съседни фиданки, подред ще бера - на себе си казах. - Време има и други берачи ще дойдат. С радост, прилежно берях и внимавях - с дръжка и без дръжка, плода не наранявах. Пазах Словото.

И ако на Земята издигат се клонките, споделили плода си, то чудна е градината, в която съм. Защото в зрели плодове превити са клоните на дръвчето. Защото от плода откъсвах плод! Защото кошницата ми е пълна и препълнена с плодове, даряващи живот.

И защото във Вселената не може да има вечен двигател, то цялата Вселена е перпетуум мобиле и плод на Вечния Творец. В новораждането си на Божии синове и дъщери, чисти и свети ще сме сътворци! Това го иска Бог!

И ето, плодовете. - Те станаха повече!

Юлиана Василева

Промисъл

Ако вие четете историята на всички светии, ще забележите,

че всякога след едно голямо нещастие, след една голяма несрета в живота, винаги е идвало едно голямо благословение.

И считайте всичко онова, даже една малка неприятност, която иде в живота, че носи нещо хубаво.

Това ще дойде! /с.41/

/цитатите на показаните в скобки страници са от прозаичния текст на беседите - УС 1933-1934г, изд.Жануа 98, 2000 г./

Анотация на романа на Пламен Трайков „Корабът на страстите“

Романът „Корабът на страстите“ е третата книга на Пламен Трайков. Първата „Конкурс за щастливци“, сборник разкази, излиза през 1984 г. (изд. „Хр. Г. Данов“), втората - романът „Уличница“, излиза през 1997 г. (изд. „Хейзъл“) с положителни рецензии във в. „Литературен форум“ и централни ежедневници.

Действието на „Корабът на страстите“ се развива в наши дни. Главни герои са д-р Елисеева, психиатър, собственик на психотерапевтичен кабинет, наричан „Кораба“, Дик, заможен бизнесмен, художникът Косъво, съпругата му Марта, счетоводител и осемнайсетгодишната им дъщеря Юлиана.

Родителите на Косъво са репресирани от комунистическия режим и той

емиграция зад океана, където има роднини. Съпругата му Марта не споделя тези планове, несигурна в семейните им приходи. Мисли, че той е длъжен като мъж да намери форма да увеличи семейните им приходи тук, в родината. Отношенията им се влошават. Объркана, тя започва връзка със съученика им Дик.

Красивата им дъщеря Юлиана, ученичка в последен клас, е манекенка. С Майя, нейна приятелка, също манекенка, решават да скъсат с модния подиум и, мечтайки да открият своя дизайнерска къща, решават да съберат пари в едно студио като голи модели чрез онлайн кореспонденция пред убкамерите с потребители от САЩ и За-

падна Европа. Майя научава, че е осиновена, със средствата се забърква в черно то, от което се въпуска в издирване на биологичната си майка. Юлиана разбира за връзката на майка си с Дик. Страдаща от булимия и прием на наркотици, отблъсната от хомосексуалните наклонности на Майя, отвратена от разрухата на семейството си, Юлиана прави опит за самоубийство и след събуждането си от комата придобива необикновени способности. По-късно тя и нейните родители Косъво и Марта, се включват в психодраматичните сеанси на Кораба, страданието събужда духовните им сетива и осмисляйки връхлетелите ги събития, сред човешките им страсти пламва

искрицата на Христовите страсти - заиграват Паневритмия.

Дик, „играч“ от елита, комарджия и еротоман, почитател на джаза, таящ в себе си човешината, откъсва подадената от д-р Елисеева ръка и не стъпва на Кораба. Нелепият му край е закономерен.

Майя става жертва на криминалната паяжина, в която се е оплела.

Книгата има модерен изказ. Събитията са пречупени през две гледни точки: на Дик - атеист и циник, и на д-р Елисеева - последовател на Учителя Петър Дънов. За част от героите случващите събитията, пречупени през Учението на Учителя, намират своето логично обяснение и те (Марта, Юлиана и Константин) постепенно дозряват и

откриват за себе си истините на това Учение, накрая заиграват Паневритмия. Романът по художествения път дава обяснения на ред въпроси, на които мнозина наши съвременници не могат да дадат смислен отговор: защо са страданията и как трябва да се отнасяме към тях, защо се случват на нас, а на някои погрешни не се случват, как трябва да живеем правилно, независимо каква е професията ни и къде живеем - града или в някое тихо село и т. н. - всичко в духа на учението на Учителя. Дълбоките анализи в сложното ни съвремие на прага на Новото време създават ярка картина на процесите в обществото у нас, а и в глобализираща се свят.

Пламен Трайков

Какво ни очаква през 2010 година

Световна финансова криза, нетърпящи отлагане проблеми със замърсяването на въздуха, земята, водата, глобално затопляне от една страна, от друга - все повече хора обединени в обща идея, кауза, действие, осъзнаване на единството

мощни влияния от съпада на Юпитер, Нептун и Хирон в знака на Новата епоха - Водолей.

С какво ще е по-различна 2010-та? Какъв ще обърнат погледа ни променените взаимоотношения между небесните богове? Ос-

търства, бизнес и политически стратегии. Има вероятност да се появят доста смели и нестандартни предложения за решения на проблемите във всякакви сфери, но поради страхове и инерция съпротивата ще бъде голяма. Подобна конфигурация между същите три планети е имало 1930-31, години, останали в историята с етикет „Голямата депресия“, довела Хитлер на власт, с която малко по-късно той промени света завинаги. Оттогава са изминали 80 години, в които човечеството, пораснало и помъдряло ще трябва да поеме отговорност за постъпките си, защото грешките вече не провалят единиците, а Цялото. И ако някога напрежението между трите планети било отключено с разрушителния импулс на войната, то сега се очаква по-скоро вътрешна трансформация, освобождаваща ни от изчерпаните модели, които спират нашия растеж. Сега волята за промяна ще е още

по-настойчива от миналата година, а след средата на май е възможно да ескалира в неочаквана посока. Време, в което нови идеи, тенденции, движения ще завладеят широки групи от хора в целия свят. Не е изключено да се засилят и екстремистки прояви, защото всички ще са абсолютно убедени в правотата на каузата си. Малко умерителен начин да открием непознатото в себе си и света, в който живеем, но за съжаление силите на хармонията не предразполагат толкова към промяната, така необходима за живота ни.

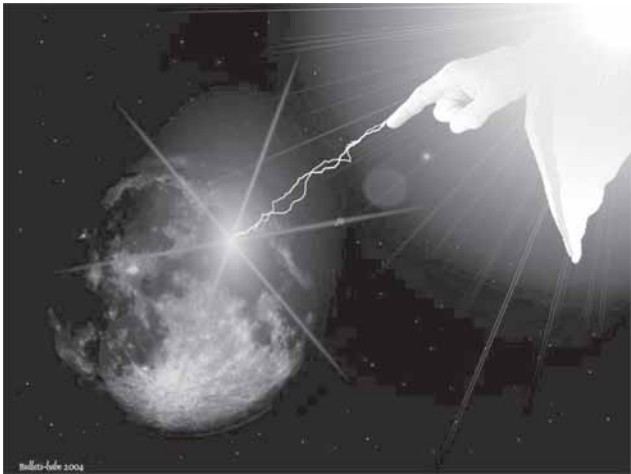
Е, дочакаме и добрите новини. Те винаги идват с Юпитер, който на 18 януари влиза в Риби - знак на духовност и състрадание и от там щедро ще излее цялото си благополучие. Като естествен контрапункт на материалистичните и егоистични ценности ще се появи напълно идеалистичен импулс сред много хора. Оригинален и съзидателен, внезапни

прозрения, възможности за научни изобретения и открития, радикално отличаващи се от традиционните идеи бележат дните след края на април.

До 7 юни Марс, нестихващият двигател на човешкото битие се намира в Лъв. Звучи рес-

растни, така и за деца.

Ако трябва да обобщим в края посланието на 2010 то е, че след сериозни промени идва нова обновяваща енергия, която ще преобразува областите, свързани с наука, политика, икономика, икономика, екология, социални

както помежду ни, така и с цялата природа, зараждане на екологично съзнание, преосмисляне на духовното ни естество. Такава беше изминалата година, белязана с трудната опозиция между Сатурн и Уран и благословена с експанзията на

новият акцент този път ще бъде напрежението между Сатурн и Плутон, към които ще се присъедини и Уран. В превод това означава, че кризата още не е към края си, на изпит ще бъдат поставени всякакви досегашни правила и норми, пар-

пектиращо, нали, и е точно така. Цялата първа половина на годината планетата войн ще може напълно да изяви неуморната си и динамична стихия. Това обикновено е свързано с много творчески, артистични, спортни прояви както за въз-

действи. Хората, облечени във власт ще имат възможността да се ползват от опитностите на минали грешки и с принципа на справедливост и толерантност да балансират напрежението. На добър час!

Галина Герасимова

История и значение на астрологията в курс на СУ „Св. Климент Охридски“

„Нека се приближат сега астролозите, звездобройците и предвещателите по новолунията и нека те избавят от това, което ще дойде върху тебе!“
Исаия 47:13-15

Мотивирана от състоянието на обществените и религиозните нагласи, темата за астрологията е приемана в дългия период на съществуването си положена в цялата гама на човешките емоции и разум, или както казва Писанието - от „Осанна!“ до „Разпни го!“. Факт е, че от Средновековието насам „звездобройците“ се чувстват много по-уютно в приказките, преданията и тайните общества, отколкото в очите на официално издигнатия в норма научен скепсис. Днес според данни от официални анкети, провеждани за целите на журналистиката и социологията, астрологията е нареждана до религията от гледна точка на препоръките на научните среди - тоест тя е въпрос на вяра, защото няма „сериозни“ доказателства, подкрепящи основателността на нейното битие в рамките на научния инструментариум. Защитниците ѝ привеждат значително количество доводи, оборващи протажните клишета „лъженаука“, „социален

наркотик“, „утеха за невежите“ и т.н. Но колкото и убедителни да са тези аргументи, колкото и значителен интелектуален и научен потенциал да се изисква в овладяването и боравенето с нейния апарат, завоят, както всеки завой в традиционното мислене, се взима с почти незабележима скорост. Затова за водените от сериозен научен интерес и за „вярващите“ без официалното съгласие на преобладаващата част академични авторитети ще е важно да научат, че в българския университет с най-висок научен статут - СУ „Св. Климент Охридски“, ще се проведе курс с официалното наименование „Проблемът за астрологията във философията и историята на науката“, воден от брат Филип Филипов, докторант по философия на съзнанието към Философския факултет на СУ с научен ръководител доц. д-р Анета Карагеоргиева. Началото на курса е предвидено за дните преди настъпването на астрономическата пролет, или образно ка-

зано - в предизгрева на пролетта. Насочен е към студенти по философия, физика, астрономия, математика, психология, история, както и към тези, които биха проявили интерес към целите на курса. Всички те, ако са студенти в Софийския университет, могат свободно да се запишат за този предстоящ специален курс, като трябва да се има предвид, че обявата за курс ще бъде представена към Философския факултет и само студентите по философия ще могат да придобият кредит от обучението, но то ще бъде методологически полезно за всички останали. Всички записали се ще могат да присъстват на 30 учебни часа, като накрая е предвидено и полагаането на изпит.

Научните цели на курса са: запознаване с малко известни и неизследвани данни от областта на историята на науката, възникнали в контекста на археоастрономията и астрологията; представяне на разтърсващи български открития, като: прототипа на периодичната система на Менделеев, заложен в дните от седмицата, и научният пробив на световноизвестния шумеролог и астролог Румен Колев, показващ най-стария календар на човечеството, вероятно произхождащ от атлантските културни епохи; разбиране в контекста на философията на науката на понятия като: научна методология, научен експеримент, епистемологична криза, революция на научната па-

радигма, конфликти между наука и квазинаука, идеологична научна репресия, всекидневна психология и др.; показване на научното и културологичното значение на астрологията и защо философи и пионери в знанието като Питагор, Сократ, Аристотел, Плотин, Цицерон, Галилей, Кеплер, Тихо Брахе, Нютон, Франсис Бейкън, Юнг и др. са имали активно отношение към нея, а някога са я практикували и са се борили за признаването ѝ за сериозна наука; запознаване със съвременните теории в проблемното поле на астрологията и по-специално със статистическите изследвания на Мишел Гоклен, както и с астрологичния феномен, разкриван се чрез метода примарни дирекции и теоретично разбирани като нов тип фундаментално взаимодействие - т.нар. фрактално взаимодействие, което се явява оригинална разработка на водещия курс; опит за метафизична интерпретация на фракталната теория и разбиране на астрологията като космосемiotика в едно фрактално структурирано битие.

Тематичното богатство на разглежданите въпроси и ерудитията на

лектора гарантират на слушателите разкриване на широки пространства от ъгъла на малко разглежданите аспекти в споменатите области. Умозрителната разходка ще мине през изкуството на древните халдейци, знанието на египетските жреци, синтеза в Елада, трансформиран в Индия, неоплатоническата визия, арабския фатализъм и проблема за свободната воля в християнска Европа, теорията на вероятностите, дейността на Учителя и неговия принос в астрологията и не на последно място нещо авангардно и представяващо значителен интерес - съвременен поглед върху възможността да се предсказва бъдещето, реализиран като изследователска програма на университета в Принстън - един от най-реномираните и най-авторитетните в света. Пожелаваме успех на курса и вярваме, че е само първият от една поредица, която ще се превърне в традиционна.

С намигане от автора: очакваме брат Филип като лектор и във всяка братска група, която прояви инициатива да отпрати покана за гостуване.

Стела Рускова

Емблема на човешката душа

Житото е емблема на човешката душа. То представлява велика история в развитието на Природата. В него има сила, възможност, дух на самоотричане, с която сила то храни себе си и другите. То е една велика загадка. Житното зърно е едно от възлюбените деца на ангелите. Колкото повече се дъвче то, толкова повече придобива човек. Най-чиста храна е житото. Засега поздравословна храна от житото няма. Обаче тъй както днес мелят житото и приготвяват хляба, голяма част от хранителните му вещества се губят. Много нещо от Слънцето е вложено в житното зърно и ако можехте да извлечате от него това ценно съдържание, нямаше да имате нужда от друга храна. Да допуснем, че искате да извлечеш елементи за ума си. Какво ще направиш? Ще впрегнеш азотните вещества на работа, като мислиш постоянно за духовния свят, за Бога на любовта. Само така ще извлечеш тия необходими за тебе елементи от житото, които Слънцето е вложило в него. Ако искате да извлечеш енергия за чувствата си, за сърцето си, ще впрегнеш кислорода на работа.

В житото има витамини, които при печенето на хляба изчезват. При меленето на житото с воденичен камък се губи голяма част от неговата хранителност.

Меленето на житото е човешко изобретение. В бъдещата култура воденици няма да има. Най-добре е житото да се яде сурово, но понеже съвременните хора нямат здрави зъби, житото трябва да се вари и в този вид, докато е топло още, да се яде. Ако остане житото от днес за утре, то не трябва да се яде. Всеки ден трябва да се вари прясно жито.

Вие можете да ядете житото тъй, както природата ви го дава, а може и да го опечете на хляб. Като вземете една круша, вие може да я опечете и така да я ядете, а може да я ядете в естествения ѝ вид. И житото, и крушата, както и всички плодове, са печени веднъж от Слънцето. В Природата съществува един вътрешен процес, в който се проявява животът. Когато житното зърно расте и зрее, то придобива живот в себе си. Обаче, когато житното зърно се пече, то не придобива живот.

Не е нужно житото да се мели. Достатъчно е житото да се чука и така да се яде. Според мен, човек не трябва да яде много. Той се нуждае от малко храна, която трябва да се смели, да не остават никакви излишци в стомаха; така също и горенето на телата трябва да става пълно, да не се отделят излишни вредни газове. И наистина, ако човек може да извади всичката енергия от житото, със сто грама житото

той би могъл да поддържа живота си цяла седмица. А колко пъти по 100 г жито консумира днес човек в продължение на цяла седмица.

При това колко малко енергия консумира човек от храната, която възприема в себе си? Какво трябва да яде човек на физическото поле? Хляб - най-важното нещо. Яденето е едно благословение, което Бог е дал и неговата задача е велика. Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. Човек може прекрасно да живее само с хляб, плодове и вода. Важното е да се дъвче много добре и да се яде с любов, благодарност и разположение. Хората направо се осакатяват, като си угаждат в яденето и като набързо се нагълтат, без да дъвчат. Да ядат не знаят, да спят не знаят, да дишат не знаят, а искат да са здрави. Чистият пшеничен хляб има повече хранителни вещества, отколкото другите храни. Човек може да живее само с хляб. При месене на хляб с квас, живите ферменти се размножават и живеят, като отделят непотребни вещества. Затова Мойсей е забранявал на евреите да месят квасен хляб. Хляб трябва да се прави от ново, прясно жито, за да е здравословен. За предпочитане е хлябът да се преприча отколкото да се яде недопечен.

Хлябът е даден на чове-

ка по благодат, като благословение. Ако зъбите са здрави, яжте житото сурово, няма защо да го мелите и печете.

Хлябът, най-необходимата и свещена храна за човека, не допринася тази полза, каквато се очаква, понеже е приготвен с ругатни, караници и недоволство. От всички храни, най-хубаво е житото и хлябът. Всички други храни идват да допълнят хляба.

За хората, които днес бързат за работа и мислят, че нямат време да обърнат внимание на живота в себе си, нека знаят, че белтъчните на пшеницата не съдържат в достатъчно количество всички незаменими аминокиселини. Основното количество мазнини се съдържа в зародишната част на зърната и обвивката. Мазнините на пшеничените зърна съдържат ненаситени мастни киселини и лецитин. Въглехидратите са представени преди всичко от скорбялата. Дизахариди се съдържат само в зародиша.

Пшеницата е важен източник на витамини от групата В. Витамин Е, който в естествен вид се намира най-вече в покълналото жито, оказва защитно действие върху кръвоносните съдове, подпомага обезвреждането на отровите от организма и има пряко отношение към дейността на жлезите с вътрешна секре-

ция и преди всичко на половите жлези. Покълнатото жито е богато на фосфорирани (готови за усвояване) витамини, на естествените ензими и ценни белтъчини. Покълналото жито е храна, която в комбинация с пресни зеленчуци и плодове повлиява благоприятно обмяната на веществата. Хаузир нарича покълналото жито храна на старостта, заради източниците на растителни хормони.

Запазването на витамините зависи от начина на мелене на зърното. Колкото по-фино и бяло е брашното, толкова по-дълго време се запазва, толкова то-

лесно се усвоява от организмите. Но такава брашно е по-бедно на витамини, минерални соли и целулоза. Колкото по-грубо и черно е брашното, толкова по-кратко време може да се запазва. Това брашно е по-богато на витамини, минерални соли, белтъчини и целулоза. Такова брашно и неговите произведения обаче се понасят по-трудно и често причиняват храносмилателни смущения. Ето защо при заболявания на храносмилателната система трябва да се употребява предимно бял хляб. Страдащите от хроничен запек трябва да предпочитат черния хляб.

Храната и позитивното мислене са най-силното средство за защита от грип и настинки

За да действа храната, мениото трябва да е балансирано и да включва всички необходими белтъчини, мазнини и въглехидрати. Много важно е да си осигурим достатъчно количество антиоксиданти - витамин С, витамин А и витамин Е. Микроелементите селен и цинк пък укрепват организма през студените зимни дни. Антиоксидантите блокират активните кислородни молекули и пречат на токсичното им влияние върху клетките на организма. Когато са атакувани от активни кислородни молекули, устойчивостта на клетките е по-малка и организмът е много по-уязвим при действието на болестотворни вируси. Можем да си ги набавим преди всичко от пресни или замразени зеленчуци и плодове.

Идеално е да си осигуряваме на ден по 1000 мг витамин С. Най-добре е да го приемаме в естествен вид от лимони, портокали, киви, чай от шипки, сок от арония, кисели ябълки магданоз, картофи.

Витамин А ще си доставим от моркови, тиква, червени чушки, домати. Също от мляко и млечни продукти. Яйто чиният жълтък е богат и на витамин Е, но той увеличава лошия холестерол в организма. Затова се препоръчва да се консумират до 3 яйца на седмица.

Значителни количества витамин Е има в смокините, зелето, орехите, бадемите, фъстъците. Ядките съдържат още селен и флавоноиди.

Приятен начин да си набавим антиоксиданти като антоциани и флавоноиди е из-

пиването на чаша червено вино. Но не е разумно то да се приема всеки ден. С намалено съдържание на мазнини трябва да са млякото и сирената. По този начин едновременно и ще снабдим организма си с пълноценни белтъчини, нужни за имунната система, и ще избегнем опасния за кръвоносните съдове холестерол.

Нашата национална кухня предлага храни, които приемат за немного изтънчени, но те са особено полезни в сезона на грипните вируси. Например бобът е богат на сапонини. Това са вещества, които мобилизират имунната система. Подобен ефект имат лещата, грахът и соята. Полезно е те да се комбинират със зърнени продукти - с пълнозърнест хляб, варено жито, овесени ядки и семена - тиквени, слънчогледови. Тези растителни продукти съдържат и нужните за имунната система витамин В, цинк и желязо.

Специално внимание заслужават лукът и чесънът, също широко застъпени в българската кухня. Те съдържат фитонциди - вещества, които притежават силна противомикробна активност и убиват значителна част от болестотворните микроорганизми. Например дъвенето на кромида лук води до облекчение, когато човек е с болно гърло или възпалени сливици. Състоянието при бронхит се подобрява, ако се яде топъл лук, сварен в прясно мляко. Чесънът убива стрептококи и стафилококи, както и вируси, причинители на грип и подобни на него инфекции.

Защо през зимата има толкова много празници?

САМО ДА НЕ СИ НАМЕРИМ ПОРЕДНОТО ОПРАВДАНИЕ ЗАЩО ДЪНКИТЕ НИ СТИГАТ

Защо през зимата ни се отваря апетит и ни е трудно да пазим диети? Защо дори най-умерените в храненето хора започват често-често да посягат към „забранените“ сладки храни?

Известно е, че недостигът на дневна светлина, особено през такъв дълъг период от време, какъвто е зимата, оказва влияние на настроението и физическото самочуствие. За някои хора последствията от това са сериозни - късите и мрачни зимни дни причиняват сезонни емоционални нарушения, които влияят на здравето им.

Бонбоните, шоколадът и прочие лакомства компенсират недостига на слънчева светлина и ни правят щастливи. Шоколадът например съдържа фенилетиламин - вещество, което в организма действа като опиат, прогонва тъгата и повдига настроението. Освен това в шоколада има и анандиамид, който дразни в мозъка същите рецептори, както и хашишът, и действа по подобен на него начин.

Върху настроението влияе и захарта. Тя се грижи в нашия мозък да се образува повече серотонин - съединение невромедиатор, което ни кара да се чувстваме доволни и радостни. Излиза, че без сладко зимата „нагарча“.

Причината е, че през този сезон липсва ярката слънчева светлина, която осигурява стабилно ниво на серотонина.

Неслучайно през зимните месеци има най-много празници - Коледа, Нова година, Стефановден, Йордановден, Ивановден, Бабинден, Антоновден, Атанасовден, Трифон Зарезан... Обилното похалване тогава, включително и на всевъзможни сладости, предизвиква в мозъка химични реакции, повишаващи равнището на серотонина.

Това обяснява защо през зимата трудно се пазят диети. В студения сезон организмът може дълго да се съпротивлява на отслабването и то обикновено настъпва след значително по-дълго време. Това е естествен инстинкт за оцеляване - на тялото му трябва своеобразна „изолация“ от тлъстинки, за да запази топлината си. И тъй като организмът ни е един отлично действащ по законите на Природата механизъм, той не се отказва толкова лесно и бързо от натрупаните килца. Така че не се разстройвайте, ако темповете на отслабване са бавни, просто влезте в крак с годишните времена. През пролетта ще имате повече шанс да възстановите фигурата си.

Недостигът на светлина зиме оказва и друг негатив-

ен ефект върху нас. На много хора им е по-трудно сутрин да се надигнат от леглото. Техният биологичен часовник сякаш зове: „Остани в постелята!“ Човешкият организъм се придържа към законите на годишните времена така, както го правят всички живи твари на нашата планета. А знаем, че много от тях изпадат в летаргия. За съжаление това сезонно забавяне на активността не съпада със съвременния ритъм на живот на човека, в който всяка секунда е разчетена, независимо от късия ден. Как да компенсирате нуждата да се спи повече? Просто! Няма да се чувствате толкова неотпочинали сутрин, ако се вслушате в „зова на Природата“ и вечер си лягате по-рано. Недоспиването намалява и нашия имунитет срещу болестите. Съществуват още ред мерки, които човек може да предприеме, за да си помогне да „презимува“ по-леко. Основното, което препоръчват медиците, е съчетанието на слънчева светлина, пълноценно хранене и физически упражнения. Когато Слънцето се появява иззад облаците, излизайте на улицата, разхождайте се с бързи крачки и пълнете очи със светлината. След десетина минути ще почувствате ползата от допълнително получената енергия, благодарение на

кислорода и лъчите на дневното светило. Задължително обаче трябва да сте с шапка - ако главата ви измръзне, вашият организъм може да изгуби половината от своята топлина. А от това серотонинът в мозъка намалява. Увеличете физическата си активност. Разбира се, трябва да съобразите натоварването с възможностите си, а също и със здравословното си състояние. Ако не сте спортист тип, достатъчни са 10-20 минути гимнастика сутрин и половинчасова разходка с бърз ход по обед или в ранния следобед.

Когато вземате сутрин душ, разтривайте се енергично. Това ще подобри вашето кръвообращение и ще ви настрои на активна вълна за целия ден. Добре действат и контрастните душове.

Дългите зимни вечер предразполагат към по-обилно хранене. Препричавайте си е просто навик, който може да бъде преодолян. Най-лесният начин да се избегне е, като се замени час от храната с плодове. Вместо парче торта изяжте един банан или една ябълка.

И накрая - прекарвайте повече време в компанията на близки и приятели. В Природата единаците трудно оцеляват. Особено зиме.

По „Енциклопедия на популярните заблуди за храненето“

Конкурс за чешма

ОБЩЕСТВО БЯЛО БРАТСТВО ОБЯВЯВА КОНКУРС ЗА ПРОЕКТ НА ЧЕШМА В ДВОРА НА КЪЩАТА В С.АРБАНАСИ

Конкурсът е явен. Всеки автор може да участва с неограничен брой проекти. Проектите на участниците няма да бъдат заплащани, а ще останат като доброволни дарения в полза на Общество Бяло Братство.

Тема - свободна, в съответствие с идеите на Учителя

Мястото за чешмата

Материал - камък като основен материал и допълващи спомагателни материали /При условие, че участник успее с помощта на Словото да докаже целесъобразността на друг вид материал и убеди комисията в това, може и с други материали/

Размер - максимална височина - 180 см.

Материали за участие в конкурса:

Комплекти с материали - снимки, скица на двора в мащаб с указани характерни обекти, подробно техническо задание и информация - могат да се получат лично или по пощата от арх.Светла Цонева /телефон за връзка 089 33 99 106, 0884799855/ или след заявка на Email: svetzone@abv.bg, както и чрез кореспонденция на адрес: ул. "Чавдар войвода" №1, гр.Велико Търново

Предварителни условия:

Мястото на чешмата е определено на източния зид в двора. Проектите трябва да се съобразят със ситуирането и местоположението на пътеките и съществуващите сгради, както и със законовите изисквания на Закона за устройство на територията, съобразно със специфичните правила и нормативи за застрояване в с.Арбанаси като архитектурен резерват.

Условия за участие.

Всеки автор трябва да представи минимално следните материали:

- рисунка/рисуни на скулптурната идея и начина, по който се вписва в средата

- ситуация в мащаб 1:10

- план /поглед отгоре/, странични изгледи в мащаб 1:10, разрези, детайли

- обяснителна записка - размери, материал, цена, срок на изпълнение и монтаж; да се конкретизира начина на свързване и ревизия на ВиК, да има предварителна количествено-стойностна сметка на обекта, включваща материали и труд;

- /по желание/ макет и перспективи в мащаб 1:5

- авторите по собствено желание, с цел ясно изразяване на идеята могат допълнително да представят и други начини на излагане на идеята си

Срокове.

Проектите за участие в конкурса ще се приемат до 01 юни 2010 г. от членовете на Комисията отговаряща за с.Арбанаси.

Журирането на проектите ще се проведе най-късно до 22 юни 2010 г., като по желание, след изясняване на дата на разглеждане на проектите авторите могат лично да представят своите идеи и да отговорят на въпросите на журито.

Одобреният проект трябва да бъде реализиран в макет с мащаб поне 1:5 най-късно до 31 август 2010 г., както и да бъде изготвена точна количествено-стойностна сметка на материалите и труда и ясно предложение за реализиране от конкретна фирма или автор.

Наградата за победителят в конкурса е получаването на поръчка за изпълнение на работата и отговорността да се свърши качествено работата.

Ангелът в теб

Представи си, че в теб живее Ангел, и че ти отворе на време му позволяваш да погледне през твоите очи. Колко различен би изглеждал светът! Когато Ангелът гледа през твоите очи, и в най-сивия ден ще съзреш дъга. Няма да пропуснеш нито една благоприятна възможност.

Представи си, че в теб живее Ангел и ти му позволиш да мисли вместо теб. Тогава ще изчезне безпокойството, няма да се страхуваш от нищо, защото си позволил на ангелските мисли да станат твои мисли.

Представи си, че усетиш неговата ръка в своята. Тогава всичко, до което се докоснеш, ще бъде благословено и ще оздравее в миг.

Представи си, че позволиш на този Ангел да насочва стъпките ти. Той ще те отведе далеч от отъпканите пътеки и ще ти покаже места, които не си подозирал, че съществуват. Ако позволиш на Ангела да те води, ти ще се изправиш пред неща, от които винаги си се страхувал, но Той ще ти ги поднесе като дар, който си чакал от години.

Представи си, че неговото Ангелско сърце открие светлината в теб! Тогава всеки удар на сърцето ти ще е благословия, а пулсът ти - безконечна песен на небесен барабан.

Представи си, че този Ангел наистина живее в теб. Колко чудесно е да слушаш как гласът ти изрича неговите думи и как всеки, когото срещнеш в живота си, получава от теб напътствия и изцеление.

Представи си, само си представи, че вътре в теб живее и диша Ангел!

Ако му позволиш, той ще се свърже с другите ангели, които живеят във всяко човешко същество. И тогава ще видиш, че светът е пълен със сияещи ангели.

Ако му позволиш. Тогава ти вече няма да си самотен, никога повече няма да се чувстваш изгубен сред човешкото множество. И никога повече няма да търсиш отговорите извън себе си. Никога!

Представи си, о, представи си, само си представи, че в теб живее Ангел и че този Ангел е безсмъртен и никога няма да те изостави! Ако си позволиш да повярваш, най-сетне ще усетиш, че Ангелът наистина живее в теб.

Блажени братя и сестри, Ангелът в мен поздравява сияещия Ангел във вас!

Стефани Уилсън

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

цена: 0,50 лв.

Посвещение

Учителят го прие в тясната си стаичка, която отвори му се стори далеч по-просторна. Легло, два стола и маса се къпеха в бяла, мека светлина.

Като закъснели птици, отлетяха часове в молитва и безмълвие, готвеха се за нощта на неговото посвещение. Смрачи се и земята се сгърчи, гневни облаци разрошиха небето.

Ученикът потръпна, във вече валеше. Капките биеха тревожно, а мракът сякаш дебнеше душата му. Учителят мълчеше все едно го нямаше отдавна. Не идваха сияйните цветове и чудни екстази, не се явяваха незнани видения и неписани тайни.

Зъбите му се впиха в долната устна, гнила тръпка полази пъла му.

- Да излезем вън.

Гласът на Учителя дойде някъде отдалеч, глух и страшен, като думи на непознат език.

Дъждът бе спрял, а планината сечеше върху небето черни, тревожни петна. Нямаше ги и звездите, които толкова месеци мълваха притичи на душата му.

Достоен ли бе за съкровено знание? Дали бе готов да стане ловец на души?

И не му ли внуши сам Мъдрецът тези мисли, за да му посочи истината?

Лицето му посърна от невяра, почувства как дръзка ръка разкъса дрехата на душата му и заби нож в сърцето му.

Учителят се прибра.

Ученикът потъна в мрака, но не бе сам - в тъмнината живееше някой. И от черната бездна се разнесе глас:

- Не те води никъде, видя ли? Защото не Бог създаде

човека, а човек - Бога. Първо хората вярваха в много богове, но после рекоха - един ни стига. И създадох единия Бог...

Ученикът махна с ръка, обърна се и скован от леден страх, зашегна магическа формула. Студът го стисна с железни ръце, и той престана да се противи.

Тогава чу втори, гневен и червен, като горящо кълбо в тъмния простор. И опари душата му.

- На кого му трябват кротки спасители и измамни учители? Нима хилави шарлатани ще променят света? Не! Камшици от гняв, бичове от омраза и тояги от жестокост трябват на хората! Само така ще се оправи това племе!

Побягна и се препъна, но се изправи бързо, като вдигнат от невидима ръка. Духна три пъти към страшния глас и замълви всички молитви, формули и заклинания, които бе запомнил.

Тогава се чу говор, като шум от много листа:

- И с какво е Той повече от теб? Не виждаш ли, че все

мълчи и се кичи с ореол на тайна и загадка? Та нали сам той те учи, че можеш всичко, че и в теб Бог живее? Бъди водач, за какъвто си роден, ловец на души! А Него следваш ли - себе си ще изгубиш!

Мократа нощ пълзеше с дребни тръпки по краката му, които отдавна жадуваха за покой. Много гласове щипеха ушите му, вплетени в яростна борба за ум и разсъдък..

Дали бяха заговорници против Учителя, или сенки на мъртви богохулници?

Но устата на ученика не посмя да изрече:

- Душата ми каза тия думи.

А в ума му летяха слова на незнаен език, които той шепнеше дълго, след като всички научени формули потънаха в забрава.

Когато небосклонът роди кървав изгрев, излезе и Мъдрецът. Бодър и лъчезарен, той стоеше пред него - изправен, висок и светлолик.

Две сълзи се спуснаха от зачервените му очи, които жадно поглъщаха този образ.

С усмивка на уста, Учителят му кимна да влезе.

Радислав Кондаков